

Elintarvikkeiden, rehujen, elintarviketuotannossa käytettävien eläinten sekä kaikkien muiden elintarvikkeeseen tai rehuun lisättävien aineiden jäljitettävyyttä säädellään kattavasti elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾. Asetuksen 18 artiklaa aletaan soveltaa täysin 1. tammikuuta 2005 lähtien. Kyseisen artiklan mukaisesti elintarvike- ja rehualan toimijoiden on voitava tunnistaa osapuoli, joka toimittaa niille tuotteita, sekä myös yritykset, joille ne itse toimittavat tuotteita. Toimijoiden edellytetään järjestävän liiketoimintansa siten, että käytössä on sopivat jäljitysjärjestelmät ja -menettelyt ja että toimivaltaiset viranomaiset saavat pyynnöstä tiedot käyttöön. Elintarvikkeet ja rehut voidaan tuoda markkinoille noudattaen asianmukaisia pakkausmerkintöjä ja/tai tunnistetietoja koskevia säännöksiä, joiden tarkoituksena on helpottaa jäljitettävyyttä.

Rajat ylittävän karjakaupan osalta on syytä huomauttaa, että eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/425/ETY⁽²⁾ velvoittaa jäsenvaltiot varmistamaan, että nautaeläimet täyttävät eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettuun neuvoston direktiiviin 64/432/ETY⁽³⁾ sisältyvät vaatimukset. Tämä direktiivi velvoittaa jäsenvaltiot varmistamaan, että ainoastaan asiaankuuluvat edellytykset täyttyviä eläimiä lähetetään muualle niiden alueilta.

Tieto siitä, että yhteisöltä on nautojen salateurastusten vuoksi saattanut jäädä tuloja saamatta 50 miljoonaa euroa, välitetään Euroopan petostentorjuntavirastolle.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 11.8.2000.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002.

⁽³⁾ EYVL L 224, 18.8.1990.

⁽⁴⁾ EYVL P 121, 29.7.1964.

(2003/C 222 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3341/02

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle

(19. marraskuuta 2002)

Aihe: Andalusialaisten kalastajien korvausten viivästyminen

EU:n ja Marokon kalastussopimusta ei uusittu vuonna 1999. EU lupasi 17 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2561/2001⁽¹⁾ vuoteen 1999 asti Marokon kalastussopimuksen alaisina olleiden alusten ja kalastajien toimintasuunnan muuttamisen edistämisestä avustaa kalastajia, joita sopimuksen uusimatta jättäminen koskee.

Sadat kalastajat ja laivanvarustajat ovat nyttemmin jo romuttaneet aluksensa tai saaneet siihen luvan saamatta kuitenkaan luvattua 12 000 euron korvausta. Näiden perheiden ainoana tulonlähteenä on näihin päiviin asti ollut työttömyyskorvaus, johon he ovat oikeutettuja kuuden kuukauden ajan. Useimpien kohdalla aika kuluu umpeen tämän vuoden joulukuussa. Toimintasuunnan muuttaminen kalastusalalla ei ole yksinkertaista, ja työttömyysaste Andalusiassa kuuluu Euroopan korkeimpiin, mikä luo epävarmuuden ja huolestuneisuuden täyttämän ilmapiirin kyseisille rannikkoalueille.

Onko Euroopan komissio tietoinen andalusialaisten kalastajien avustusten myöhästymisestä? Voiko komissio kertoa, miten avustukset myönnetään ja mikä viranomainen on vastuussa niiden maksamisesta Andalusian itsehallintoalueella?

Euroopan komissio on vastuussa yhteisön talousarvion täytäntöönpanemisesta. Mitä valvontamekanismeja sillä on käytössään kansallisten ja alueellisten toimivaltaisten viranomaisten toiminnan analysoimiseksi? Mitä seuraamuksia on odotettavissa komission taholta, mikäli mahdollisen valvonnan seurauksena ilmenee, että esitellyssä tapauksessa on menetelty väärin?

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 17.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. joulukuuta 2002)

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että vuoteen 1999 asti Marokon kalastussopimuksen alaisina olleiden alusten ja kalastajien toimintasuunnan muuttamisen edistämisestä 17 päivänä joulukuuta 2001 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2561/2001 viitataan kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 2792/1999 soveltamissäännöksiin⁽¹⁾.

Asetuksen (EY) N:o 2561/2001 säännösten mukaisesti on jäsenvaltioiden nimittämien viranomaisten velvollisuus päättää sopivista toimenpiteistä hankkeiden valitsemiseksi ja yhteisön tuen myöntämiseksi näille hankkeille, noudattaen asetuksen (ETY) N:o 1263/1999⁽²⁾ ja asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽³⁾ säännöksiä.

Vuoden 2002 alussa komissio suoritti noin 37 miljoonan euron ennakkomaksun ja sopi Espanjan viranomaisten kanssa, että toimenpiteen täytäntöönpanoa seurattaisiin säännöllisesti.

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan perusteella Espanjan viranomaiset ovat esittäneet komissiolle hyväksyttäväksi valtiontukiohjelmat, jotka sisältävät yhteisön tuen kansallisen yhteisrahoittamisen. Nämä ohjelmat hyväksyttiin heinäkuun 2002 aikana, ja siitä lähtien Espanjan viranomaiset alkoivat hyväksyä päätöksiä, jotka koskevat kyseisen asetuksen mukaiseen Marokko-erityistoimeen liittyvien yhteisrahoitettujen hankkeiden esittelyä ja hyväksyntää.

Komissio selvittää tilannetta Espanjan viranomaisten kanssa seurantakomitean seuraavassa, 11. joulukuuta 2002 pidettävässä kokouksessa. Kokouksen jälkeen komissio vierailee asianomaisilla alueilla.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1263/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR), EYVL L 161, 26.6.1999.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä, EYVL L 337, 30.12.1999.

(2003/C 222 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3356/02

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(27. marraskuuta 2002)

Aihe: Kuluttajansuojaa käsittelevä komission vihreä kirja ja tiedonanto kuluttajansuojan seurannasta

Joulukuun 7. päivänä 2001 komissaari Byrne antoi lausunnon, että kuluttajansuojaa koskeva vihreä kirja on suunniteltu osaksi sääntelyn parantamista koskevaa aloitetta, ja mainitsi, että vihreän kirjan menestys on hallintotapaan ja sääntelyn parantamisideoihin liittyvä kokeilu.

Myöhemmin 5. kesäkuuta 2002 komissio hyväksyi tiedonannon vaikutustenarvioinnista osana sääntelyn parantamista koskevaa pakettia, jossa vaikutustenarvioinnin määriteltiin olevan ”oleellinen osa prosessia, jossa laaditaan poliittisia ehdotuksia ja tiedotetaan päättävillä tahoilla ja kansalaisille niiden todennäköisistä vaikutuksista”.

Voiko komissio vahvistaa komissaari Byrnen lausunnot huomioon ottaen, että sen näkemykset kuluttajansuojaa koskevassa vihreässä kirjassa ja kuluttajansuojan seurannasta julkaistussa tiedonannossa ovat yhdenmukaiset vaikutustenarvioinnista julkaistussa komission tiedonannossa esitettyjen periaatteiden kanssa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2002)

Komissio voi vahvistaa, että sen toimintamalli vihreässä kirjassa⁽¹⁾ ja sen seuranta koskevassa tiedonannossa⁽²⁾ on yhdenmukainen vaikutustenarviointia koskevassa tiedonannossa esitettyjen periaatteiden kanssa, ja se on edelleenkin etusijalla sääntelyn kohentamiseen tähtäävässä työssä. Seuranta koskevassa